

си; а по кой начинъ тя ще може да изпълни прѣдзначеніе-то си, ако тя сама не е получила необходимо-то образование? Послѣ, може ли жена-та да се допадне на образования мжжъ, когато влѣзе въ общество, ако тя нѣма никакво образование? И този мжжъ може ли да бжде щастливъ съ тая жена, на коя-то умъ-тъ е съвършено неразработенъ, или съ таквази, на коя-то глава-та е напълнена само съ една суетностъ и коя-то се отегчява отъ всѣки разуменъ и сериозенъ разговоръ?

Просвѣтенна-та жена е освободена отъ тия прѣдразсждѣци, които унижаватъ умъ-тъ. Проста-та, неучена-та жена всѣкога е наклонна да вѣрва прѣдразсждѣци-тѣ и суевѣрія-та, а ний знаемъ, тѣ къмъ какво водятъ. Образованна-та жена бива въздържна въ думи-тѣ си, и говори само тогасъ, когато има нужда. Невѣжественна-та жена непрѣстанно брѣтви и почти всѣкога укорява други-тѣ. И така наклонностъ-та къмъ злорѣчие-то може да се унищожи само чрѣзъ възпитание-то.

По наше-то мнѣние, жена, коя-то има нуждни-тѣ срѣдства, не трѣбва да се отчуждава отъ науки-тѣ и искусства-та; нѣ тѣй като за нея е достатъчно да получи само първоначални познания, то курсъ-тъ на науки-тѣ ѝ може да бжде по краткъ, по кжсъ, отъ колкото учение-то на мжжъ-тъ. Само съ упражненіе-то на своитѣ способности и съ разработване-то на умъ-тъ си, жена-та ще може да се сравни съ мжжъ-тъ си, ще може да го разбира, да го цѣни и да му бжде помощница; още повече, тя ще бжде драгоцѣнно съкровище за дѣца-та си, понеже възпитание-то на дѣца-та исклучително принадлежи на майка-та. Нека всѣка жена се пази отъ това печално заблуженіе, нарѣчено стихосложеніе, (което, у насъ българи-тѣ, не е още развито), защото жена, коя-то се занимава съ лѣяние на стихове, не умѣе да наблюдава кжщии-тѣ си работи за това тя нѣма ни врѣме, нито знание, понеже въ това